

Druhé stanovisko Evropského inspektora ochrany údajů k návrhu rámcového rozhodnutí Rady o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech

(2007/C 91/02)

EVROPSKÝ INSPEKTOR OCHRANY ÚDAJŮ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 286 této smlouvy,

s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie, a zejména na článek 8 této listiny,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ⁽²⁾, a zejména na článek 41 tohoto nařízení,

ZAUJAL TOTO STANOVISKO:

1. Dne 19. prosince 2005 zaujal Evropský inspektor ochrany údajů stanovisko ⁽³⁾ k návrhu Komise na rámcové rozhodnutí Rady o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech. V tomto stanovisku zdůraznil význam návrhu, který je účinným nástrojem na ochranu osobních údajů v oblasti, na kterou se vztahuje hlava VI Smlouvy o EU. Takový nástroj by měl nejen dodržovat zásady ochrany údajů stanovené v úmluvě Rady Evropy č. 108 ⁽⁴⁾ a zvláště ve směrnici 95/46/ES, ale rovněž stanovit dodatečný soubor pravidel zohledňující zvláštní povahu oblasti vymáhání práva. Pro Evropského inspektora ochrany údajů je zásadní, aby se toto rámcové rozhodnutí vztahovalo na veškeré zpracování policejních a justičních údajů, i pokud nejsou předány nebo zpřístupněny příslušnými orgány jiných členských států. Soudržnost ochrany osobních údajů je zásadní, bez ohledu na to kde, kým, nebo za jakým účelem jsou zpracovávány. Evropský inspektor ochrany údajů učinil několik návrhů na zlepšení úrovně ochrany.
2. Dne 27. září 2006 přijal Evropský parlament legislativní usnesení o návrhu Komise. V obecné rovině mělo toto usnesení stejné cíle jako stanovisko Evropského inspektora ochrany údajů: obecná podpora návrhu a změny, které mají za cíl posílit úroveň ochrany poskytovanou rámcovým rozhodnutím.
3. Návrh Komise je v současné době projednáván v Radě. Dle informací ⁽⁵⁾ Rada postupuje a mění podstatné prvky znění návrhu. Předsednictví Rady vyvíjí značné úsilí pro docílení ještě významnějšího pokroku. Jeho účelem je dosažení společného přístupu k hlavním prvkům do prosince roku 2006.
4. Evropský inspektor ochrany údajů vítá, že Rada věnuje velkou pozornost tomuto důležitému návrhu. Má však obavy o směr vývoje. Znění, která jsou v současné době projednávána v Radě, nezahrnují změny navržené Evropským parlamentem, ani stanoviska Evropského inspektora ochrany údajů a konference evropských orgánů pro ochranu údajů. Naproti tomu v několika málo případech jsou ustanovení návrhu Komise, která poskytují záruky občanům, vypouštěna či podstatně oslabena. *Výsledkem je podstatné riziko, že úroveň ochrany bude nižší, než úroveň ochrany, kterou poskytuje směrnice 95/46/ES, nebo dokonce nižší, než podle obecněji formulované úmluvy Rady Evropy č. 108, která je závazná pro členské státy.*

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. C 47, 25.2.2006, s. 27.

⁽⁴⁾ Úmluva Rady Evropy o ochraně osob při automatizovaném zpracování osobních údajů, 28. ledna 1981.

⁽⁵⁾ Oficiálně nejsou dostupné žádné dokumenty a Evropský inspektor ochrany údajů není přímo zapojen v činnosti pracovní skupiny Rady. Dokumenty, odrážející aktuální stav jednání v rámci Rady, lze nalézt na webové stránce Statewatch (www.statewatch.org).

5. Evropský inspektor ochrany údajů rovněž poznamenává, že Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci Evropského parlamentu nedávno vyjádřil své obavy ohledně rozhodnutí Rady týkajících se tohoto návrhu rámcového rozhodnutí.
6. Z těchto důvodů nyní Evropský inspektor ochrany údajů zaujímá druhé stanovisko. Toto druhé stanovisko se zaměřuje na zásadní obavy a neopakuje všechny body uvedené ve stanovisku Evropského inspektora ochrany údajů z prosince roku 2005, které platí i nadále.

Obecná obava

7. Při rozvíjení oblasti svobody, bezpečnosti a práva se stále zvyšuje význam výměny policejních a justičních informací mezi členskými státy. Pro usnadnění této výměny informací je navrhováno nebo bylo přijato několik právních nástrojů. Evropský inspektor ochrany údajů ještě jednou zdůrazňuje, že v této souvislosti je třeba pevný právní rámec, který chrání subjekt údajů, aby bylo zajištěno, že základní práva občanů budou respektována. Stávající (návrh na) rámcové rozhodnutí je přímo spojeno s návrhy usnadňujícími tuto výměnu informací.
8. Přestože Evropský inspektor ochrany údajů uznává význam toho, aby Rada přijala rámcové rozhodnutí co nejdříve, upozorňuje, že rychlost rozhodování by neměla vést ke snížení úrovně ochrany. Znění projednávaná nyní v Radě vyvolávají pochybnosti o dostatečné kvalitě výsledku této práce, který by měl občanům poskytnout účinnou úroveň ochrany. Ve stávající situaci by se bylo možné domnívat, že pro rychlost může dojít k vypuštění nebo oslabení potenciálně sporných ustanovení. Nedostatek času pro dosažení shody o potenciálně sporných ustanoveních by mohl ohrožovat kvalitu rámcového rozhodnutí.
9. *Za těchto okolností doporučuje Evropský inspektor ochrany údajů, aby Rada věnovala jednáním více času, tak aby byl dosažen výsledek, který poskytuje dostatečnou ochranu.*

Použitelnost na vnitrostátní zpracování

10. Tato otázka byla základním prvkem stanoviska z prosince roku 2005 a byla následně řádně projednána. Společná pravidla ohledně ochrany údajů by se měla použít na všechny údaje v oblasti policejní a justiční spolupráce a neměla by se omezovat na přeshraniční výměny mezi členskými státy. Omezenější oblast působnosti by nemohla poskytnout vhodnou ochranu, jak je vyžadováno čl. 30 odst. 1 písm. b) Smlouvy o EU. Tato otázka byla kromě Evropského inspektora ochrany údajů zdůrazněna při několika příležitostech rovněž jinými zainteresovanými stranami.
11. Ve svém stanovisku z prosince roku 2005 Evropský inspektor ochrany údajů uvedl, že omezení na údaje vyměňované s jinými členskými státy by učinilo oblast působnosti rámcového rozhodnutí zvláště nejistou a problematickou, což by bylo v rozporu s jeho základním cílem. V okamžiku shromažďování nebo zpracování osobních údajů není známo, zda budou tyto údaje později předmětem výměny s příslušnými orgány v jiných členských státech.
12. *Z tohoto důvodu nelze omezenější oblast působnosti použít v praxi, a pokud by byla použita, vyžadovala by náročné a přesné rozlišování v rámci databází donucovacích orgánů, které by vedlo pouze k dalšímu zvýšení složitosti a nákladů pro tyto orgány a dále by poškozovala právní jistotu jednotlivců.*
13. Pro vysvětlení těchto důsledků lze uvést dva příklady. Za prvé vyplývá další zvýšení složitosti a nákladů ze skutečnosti, že trestní spisy obsahují ve značném počtu případů údaje, které pocházejí od různých orgánů. Důsledkem omezené oblasti působnosti by bylo, že části takto sestavených spisů – části obsahující údaje pocházející od orgánů jiných členských států – by byly chráněny podle rámcového rozhodnutí a ostatní části by nebyly chráněny. Za druhé právní jistota jednotlivců by byla narušena, neboť v případě omezenější oblasti působnosti by se na údaje pocházející ze třetích zemí rámcové rozhodnutí nevztahovalo. Není třeba uvádět, že zpracování takových údajů vyvolává zvláštní rizika pro subjekt údajů, pokud například neexistuje právní povinnost přezkoumat správnost takových údajů. Dobrým příkladem by bylo použití seznamů „osob se zákazem příletu“ třetích zemí pro účely vynucování práva ve členském státu.

14. Evropský inspektor ochrany údajů ještě jednou zdůrazňuje, že je potřeba vysoká úroveň ochrany údajů v oblasti policejní a justiční spolupráce, tedy oblasti, v níž samotná povaha zpracovávání osobních údajů vyvolává zvláštní rizika pro občany, jak bylo mimo jiné uvedeno v čl. 30 odst. 1 písm. b) Smlouvy o EU. Navíc značné rozpory mezi ochranou údajů v prvním a třetím pilíři by neměly vliv pouze na právo občanů na ochranu osobních údajů, ale ovlivňovaly by i účinnost vynucování práva a vzájemnou důvěru mezi členskými státy.
15. Tento návrh sleduje oba cíle. Měl by poskytovat občanům záruky proti neoprávněnému užití jejich osobních údajů. Pro dotčeného občana není důležité, zda jsou údaje, které se jej týkají, zpracovávány v souvislosti s výměnou mezi členskými státy nebo v čistě vnitrostátních souvislostech. Navíc by měl tento návrh přispět k vzájemné důvěře mezi členskými státy, což je podmínka pro úspěšnou výměnu informací. Pokud se na zpracování údajů uplatní společné normy, povede to k snadnějšímu přijímání údajů vyměňovaných mezi členskými státy.
16. Evropský inspektor ochrany údajů upozorňuje, že omezení oblasti působnosti rámcového rozhodnutí na údaje v souvislosti s výměnou by plně nezajistilo budování důvěry mezi orgány členských států. Omezené znění navíc nechrání občany odpovídajícím způsobem. Za těchto okolností by rámcové rozhodnutí již neposkytovalo občanovi vhodnou záruku proti možnému zneužití jeho údajů veřejnými orgány. Dle názoru Evropského inspektora ochrany údajů je tato ochranná funkce právních předpisů zásadní, i pokud by měla pouze zajistit, že Evropská unie dodržuje základní práva v souladu s článkem 6 Smlouvy o EU.
17. Nakonec existuje strategický argument ve prospěch rámcového rozhodnutí použitelného na veškeré zpracování. Jak ukázala nedávná jednání se Spojenými státy o nové dohodě o zpracování a předávání údajů o cestujících v letecké přepravě⁽¹⁾, kvalitní právní předpisy EU chránící občana ve všech situacích v rámci EU by posílily postavení EU při jednáních se třetími zeměmi. V případě neexistence takových kvalitních právních předpisů by bylo těžší trvat na odpovídající úrovni ochrany ve třetích zemích jako předpokladu pro předávání osobních údajů.

Jiné obavy

18. *Důraz na kvalitu údajů.* Článek 4 návrhu Komise nezahrnuje pouze základní zásady kvality údajů obsažené ve směrnici 95/46/ES, ale rovněž stanoví některá zvláštní pravidla. Rozlišuje mezi různými kategoriemi subjektů údajů (podezřelé osoby, odsouzené osoby, oběti, svědci, atd.). S údaji, které se k nim vztahují, by se mělo zacházet odlišně, se zvláštními zárukami, zejména pokud jde o osoby, jež nejsou podezřelé. Dále obsahuje povinnosti členských států rozlišovat mezi údaji podle jejich úrovně přesnosti a spolehlivosti. Jedná se o důležité ustanovení, neboť donucovací orgány používají rovněž neověřené údaje založené na domněnkách a nikoli nezbytně na faktech. Evropský inspektor ochrany údajů považuje tato ustanovení za základní záruky, které by neměly být z návrhu vypuštěny ani by se neměly stát nepovinnými.
19. *Omezení týkající se zpracování údajů a účelu.* Ve stanovisku z prosince roku 2005 Evropský inspektor ochrany údajů analyzoval potřebu lepších právních ustanovení ohledně dalšího použití údajů, které byly určitým orgánem shromážděny za konkrétním účelem. Obavy Evropského inspektora ochrany údajů týkající se článku 5 se v současnosti vztahují k jeho názoru, že zatímco je na jedné straně třeba (další) zpracování údajů pro širší účely umožnit, na druhé straně musí být pro takové zpracování stanoveny právně přesné podmínky za účelem ochrany subjektu údajů. Evropský inspektor ochrany údajů varuje před řešeními, která ponechávají tuto otázku zcela na vnitrostátním právu, nebo která neomezují podmínky pro další zpracování v souladu se směrnicí 95/46/ES a úmluvou Rady Evropy č. 108⁽²⁾. Pokud jde o zpracování zvláštních kategorií údajů: je upraveno směrnicí 95/46/ES a úmluvou č. 108, a to obecným zákazem s výjimkami⁽³⁾. Evropský inspektor ochrany údajů se obává toho, že v rámcovém rozhodnutí bude obecný zákaz vypuštěn a – tím – se výjimka stane pravidlem. Takové řešení by bylo nejen v rozporu se směrnicí 95/46/ES, ale také by nebylo v souladu s úmluvou 108.

⁽¹⁾ Dohoda mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými o zpracování údajů jmenné evidence cestujících (PNR) leteckými dopravci a o jejich předávání Ministerstvu vnitřní bezpečnosti Spojených států amerických, Úř. věst. L 298, s. 29.

⁽²⁾ Viz: článek 13 ve spojení s čl. 6 odst. 1 písm. b) směrnice 95/46/ES a článek 9 ve spojení s čl. 5 písm. b) úmluvy č. 108.

⁽³⁾ Viz: článek 8 směrnice 95/46/ES a článek 6 úmluvy 108.

20. *Výměna údajů s jinými orgány a soukromými subjekty.* Návrh Komise obsahuje omezení a zvláštní záruky ohledně výměny informací s jinými orgány vedle policejních a justičních orgánů, soukromých subjektů a orgánů třetích zemí. Evropský inspektor ochrany údajů zdůrazňuje význam těchto zvláštních ustanovení z následujících důvodů. Za prvé výměna informací s takovými „třetími stranami“ vyvolává zvláštní rizika (porušení bezpečnosti, další zpracování pro odlišné účely, atd.). Za druhé účast třetích stran při vymáhání práva a zpracování informací týkajících se vymáhání práva je stále běžnější. Dobrymi příklady jsou směrnice 2006/24/ES o uchovávání údajů ⁽¹⁾, dohoda o údajích PNR se Spojenými státy a tzv. případ Swift ⁽²⁾. Za třetí rozsudek PNR Evropského soudního dvora ze dne 30. května 2006 ⁽³⁾ vyvolává vážné pochybnosti o ochraně osobních údajů shromážděných soukromými subjekty pro obchodní účely a později zpracovaných pro účely vynucování práva.
21. Pokud jde o předávání jiným – veřejným či soukromým – subjektům v rámci EU či od nich, je důležité, že návrh se otázkou zabývá podrobně a poskytuje řešení, která jsou v souladu se směrnicí 95/46/ES. Tato řešení musí zajistit, že důsledky struktury třetího pilíře – zejména nejistota ohledně vymezení obou pilířů, pokud jde o výměnu osobních údajů mezi donucovacími orgány a jinými subjekty, – nesníží účinnost ochrany.
22. Pokud jde o předávání údajů do třetích zemí a z nich, návrh Komise stanoví, že Komise vydá rozhodnutí o přiměřenosti. Pokud by to pro Radu nebylo přijatelné, vedlo by to k tomu, že každý členský stát rozhodne o přiměřenosti sám, nebo ještě hůře, předá údaje aniž by přezkoumal úroveň ochrany ve třetí zemi. Neexistence harmonizovaného systému pro výměnu osobních informací se třetími zeměmi by mohla rovněž:
- poškodit důvěru mezi orgány členských států, protože určitý orgán může být méně ochotný ke sdílení informací s orgánem v jiném členském státě, pokud by tento členský stát mohl rovněž sdílet tyto informace s orgány třetích zemí v případě neexistence jasných záruk.
 - vyvolat obcházení. Pokud orgán členského státu nemohl obdržet informaci přímo od jiného členského státu z důvodu ochrany poskytované rámcovým rozhodnutím, mohl by požádat o pomoc ze strany orgánu třetí země.
 - umožnit spekulativní výběr jurisdikce ze strany orgánů třetích zemí: tyto orgány by mohly žádat informace ve členském státě s nejmenšími právními požadavky pro předávání.
- Evropský inspektor ochrany údajů považuje za podstatné, aby byly zavedeny mechanismy zajišťující společné normy a koordinovaná rozhodnutí o přiměřenosti, rovněž za účelem dosažení souladu s úmluvou Rady Evropy č. 108 (zejména s jejím článkem 12) ⁽⁴⁾. Znění rámcového rozhodnutí by mělo stanovit takové mechanismy.
23. Evropský inspektor ochrany údajů vyrozuměl, že několik členských států zpochybňuje právní základ pro zahrnutí ustanovení o výměně osobních údajů se třetími zeměmi v případech, kdy nejsou tyto údaje získány nebo zpřístupněny příslušným orgánem jiného členského státu. Podle Evropského inspektora ochrany údajů neexistují důvody pro zpochybňování tohoto právního základu. Příklady rozvedené ve stanovisku z prosince roku 2005, jakož i argumenty uvedené v předchozím odstavci prokazují přímý vztah této výměny se třetími zeměmi s policejní a justiční spoluprací podle článku 29 Smlouvy o EU. Ustanovení o výměně osobních údajů se třetími zeměmi je třeba chápat jako dodatečné a nezbytné ustanovení za účelem dosažení cílů článku 29 Smlouvy o EU ve spojení s článkem 6 Smlouvy o EU, zejména užší spolupráce policejních složek s ohledem na základní práva.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/20/ES ze dne 15. března 2006 o uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí a o změně směrnice 2002/58/ES, Úř. věst. L 105, s. 54.

⁽²⁾ Viz stanovisko Pracovní skupiny článku 29 pro ochranu údajů č. 10/2006 ze dne 22. listopadu 2006 týkající se zpracovávání osobních údajů společností SWIFT (Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication).

⁽³⁾ Rozsudek ve věcech C-317/04 a C-318/04.

⁽⁴⁾ Viz rovněž podrobněji: článek 2 dodatkového protokolu (ratifikovaného několika členskými státy), který je v souladu s články 25 a 26 směrnice 95/46/ES.

24. *Práva subjektů údajů.* Subjekt údajů má právo být informován o zpracování osobních údajů, které se jej týkají. Toto právo se váže k zásadě spravedlivého a oprávněného zpracování osobních údajů, která je respektována rámcovým rozhodnutím a navíc chráněna úmluvou Rady Evropy č. 108, zejména v jejím čl. 5 písm. a) a v článku 8. Základním prvkem tohoto práva je, že tyto informace by měly být poskytovány správcem údajů z úřední povinnosti. Protože subjekt údajů obvykle neví a nemůže vědět, že informace, které se jej týkají, jsou zpracovávány, byl by požadavek žádosti od subjektu údajů v rozporu s podstatou tohoto práva. Samozřejmě toto právo být informován podléhá výjimkám a je jasné, že tyto výjimky mohou hrát významnou roli v oblasti vymáhání práva, neboť informace o vyšetřování trestných činů by mohly ohrozit samotné vyšetřování. Nepřijatelné by však bylo jakékoliv řešení, které by právo na informace podmiňovalo žádostí subjektu údajů a které by nebylo slučitelné s úmluvou Rady Evropy č. 108..
25. Evropský inspektor ochrany údajů zdůrazňuje, že *postavení orgánů pro ochranu údajů* by mělo být soudržné s postavením, které jim přiznává směrnice 95/46/ES. Toto postavení má ještě větší význam v oblasti policejní a justiční spolupráce. Spolupráce mezi donucovacími orgány za účelem účinného boje proti terorismu a jiným závažným trestným činům vyžaduje zpracování často citlivých osobních údajů a výjimky z práv subjektů údajů (viz, např. v předchozím bodě, ohledně práva být informován).
26. Evropský inspektor ochrany údajů poukazuje za prvé na potřebu účinného dozoru a kontroly ze strany orgánů zpracovávajícího osobní údaje v rozsahu působnosti tohoto rámcového rozhodnutí, a to zejména při výměně osobních údajů mezi členskými státy v oblasti policejní spolupráce. Za druhé poradní role orgánů by měla být zajištěna v rámci vnitrostátní působnosti, jakož i v rámci institucionalizované sítě orgánů pro ochranu údajů, pracovní skupiny orgánů (podle uvedené směrnice známé jako „Pracovní skupina článku 29“). Příspěvní orgánů pro ochranu údajů je potřebné za účelem posílení soudržnosti ochrany podle tohoto nástroje s ochranou podle směrnice 95/46/ES, zajištění souladu s právními povinnostmi a plného dosažení harmonizace mezi členskými státy rovněž na úrovni praxe.
27. Článek 24 návrhu Komise obsahuje podrobná pravidla týkající se *bezpečnosti*, srovnatelná s pravidly zahrnutými do úmluvy o Europolu. Evropský inspektor ochrany údajů varuje před vypuštěním těchto pravidel z návrhu. Harmonizovaná úroveň bezpečnosti je významným nástrojem k posílení důvěry, a to jak pro subjekt údajů, tak mezi orgány členských států.
28. Ve svém stanovisku z prosince roku 2005 doporučil Evropský inspektor ochrany údajů, že by měly být zavedeny zvláštní záruky *s ohledem na zpracovávání některých zvláštních kategorií údajů*, jako jsou biometrické údaje a profily DNA. V oblasti vymáhání práva se zvyšuje význam použití těchto kategorií údajů, přičemž toto použití může vyvolávat zvláštní rizika pro subjekt údajů. Společná pravidla jsou potřebná. Evropský inspektor ochrany údajů lituje toho, že Rada toto doporučení nevzala, přinejmenším viditelným způsobem, v úvahu. Evropský inspektor ochrany údajů naléhavě žádá Komisi a Radu, aby přijaly návrh v této záležitosti, ať už spojený se zásadou dostupnosti či nikoli.

Závěr

29. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje, aby Rada věnovala jednáním více času, aby bylo možné dosáhnout výsledku, který poskytuje dostatečnou ochranu. Přestože Evropský inspektor ochrany údajů uznává význam brzkého přijetí rámcového rozhodnutí Radou, upozorňuje, že rychlost rozhodování by neměla vést ke snížení úrovně ochrany.
30. Soudržnost ochrany je zásadní, bez ohledu na to kde, kým, nebo za jakým účelem jsou osobní údaje zpracovávány. Evropský inspektor ochrany údajů naléhavě vyzývá Radu, aby dodržela úroveň ochrany, která nebude nižší, než úroveň ochrany, kterou poskytuje směrnice 95/46/ES, nebo dokonce nižší, než podle obecněji formulované úmluvy Rady Evropy č. 108, která je závazná pro členské státy.
31. Společná pravidla ohledně ochrany údajů by se měla použít na všechny údaje v oblasti policejní a justiční spolupráce a neměla by se omezovat na přeshraniční výměny mezi členskými státy. Toto stanovisko obsahuje argumenty, které prokazují, že omezenější oblast působnosti není prakticky použitelná, a pokud by byla použita, povede pouze ke zvýšení složitosti a nákladů pro orgány a k poškození právní jistoty jednotlivců

32. Další obavy Evropského inspektora ochrany údajů:

- Zvláštní ustanovení o kvalitě údajů v návrhu Komise by neměla být z návrhu vypuštěna, ani by neměla být nepovinná.
- Ustanovení o dalším použití údajů a o zvláštních kategoriích údajů by měla být soudržná se směrnicí 95/46/ES a v souladu s úmluvou Rady Evropy č. 108.
- Zvláštní ustanovení o výměně údajů s jinými subjekty vedle donucovacích orgánů v rámci EU by nemělo být z návrhu vypuštěno, ani omezeno pokud jde o jeho oblast působnosti. Pokud jde o výměnu údajů se třetími zeměmi, měly by být zavedeny *přinejmenším* mechanismy zajišťující společné normy a koordinovaná rozhodnutí o přiměřenosti, rovněž za účelem dosažení souladu s úmluvou Rady Evropy č. 108. Znění rámcového rozhodnutí by mělo stanovit takové mechanismy.
- Řešení, která by právo na informace podmiňovala žádostí subjektu údajů jsou nepřijatelná a neslučující se s úmluvou Rady Evropy č. 108.
- Postavení orgánů pro ochranu údajů by mělo být soudržné s postavením, které jim přiznává směrnice 95/46/ES.
- Z návrhu by neměla být vypuštěna podrobná pravidla týkající se bezpečnosti, srovnatelná s pravidly zahrnutými do úmluvy o Europolu.
- Komise a Rada by měly přijmout návrh na zpracování zvláštních kategorií údajů, jako jsou biometrické údaje a profily DNA, ať už spojený se zásadou dostupnosti či nikoli.

V Bruselu dne 29. listopadu 2006.

Peter HUSTINX
Evropský inspektor ochrany údajů
